

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 991: Hiển Bày: Xét Về Tánh Thì “Tức Phi”, Xét Về Tướng Thì “Thị Danh”, Hai Bên Đều Không Trụ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 085)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Hiển bày: Xét về Tánh thì “Tức phi”, xét về Tướng thì “Thị danh”, hai bên đều không trụ.】

Phàm những câu như vậy đều là để nhắc nhở chúng ta, để cho chúng ta quán sát hết thấy các pháp, bất luận là thể gian pháp hay là xuất thể gian pháp, quý vị đều phải nhìn cho thật tỉ mỉ, phải nhìn cho thật viên mãn; nói cách khác, quý vị bắt buộc phải xét đến mọi mặt, không thể chỉ nhìn một mặt. Ý nghĩa này chính là nói rõ, cả hai bên Tánh và Tướng phải quán chiếu cho rõ.

Trước đây khi tôi còn cầu học ở Đài Trung, thầy Lý đã dạy chúng tôi rằng, chúng ta học Phật, khi nhìn bất kỳ người, sự, hay vật nào thì ít nhất cũng phải nhìn từ tám mặt, như vậy mới có thể nhìn sự việc này được rõ ràng hơn một chút. Vậy tám mặt này được xét từ đâu?

Thứ nhất, chính là nhìn vào Thể, Tướng, Dụng của sự vật này. Thể là phi hữu (chẳng phải có), Tướng và Tác dụng là phi không (chẳng phải không), đây chính là ý nghĩa của “tức phi, thị danh” mà trong Kinh Kim Cang đã nói. Bắt buộc phải quán sát như vậy, thì quý vị học Phật mới khác biệt so với người không học Phật.

Thứ hai, phải nhìn vào Nhân, Duyên, Quả của sự việc này, xem xét nhân quả của nó.

Thứ ba, từ trên Sự quý vị phải nhìn thấu cái Lý, từ trên Lý quý vị phải nhìn rõ cái Sự.

Cho nên bất kỳ pháp nào, pháp thể gian hay xuất thể gian cũng đều có đủ Thể, Tướng, Dụng, Nhân, Duyên, Quả, Sự, Lý; đó là nhìn từ tám mặt. Ở chỗ

này, trên kinh văn đã tỉnh lược, chỉ nói một cái Tánh và một cái Tướng, giảng chi tiết và mở rộng ra một chút thì chính là tám mặt. Phần trước đã nói, hết thấy các pháp tóm lại đều không tách rời khỏi nhân quả, chính là Nhân, Duyên, Quả; Tướng và Dụng là Sự, Thể là Lý.

Đối với bất kỳ một pháp nào, quý vị đều có thể xem xét đến đủ tám mặt thì quý vị sẽ không bị mê hoặc, quý vị sẽ không bị điên đảo; nói cách khác, quý vị đã có được chút trí huệ, thứ mà quý vị nhìn thấy sẽ rõ ràng hơn người khác, sâu sắc hơn người khác. Đây là lý do tại sao trên Kinh Kim Cang lại có cách nói “tức phi” và “thị danh” đi đôi với nhau. Thông qua quyển giảng nghĩa này, thấy đều là đem những đạo lý đó để dạy cho chúng ta.

“Xét về Tánh thì tức phi”, nói “tức phi” thấy đều là đứng trên Tánh mà nói; nói “thị danh” thấy đều là đứng trên Tướng mà nói, mục đích chân chính là bảo chúng ta phải thấu rõ chân tướng sự thật để có thể đạt đến cảnh giới “hai bên đều không trụ”. Đoạn này, chính là chỉ đoạn kinh văn này.